

Verslag van het bezoek aan de weduwenconferentie in Tur'ya-Bistra van 12 april tot en met 15 april 2019

Vroeg in de ochtend van vrijdag 12 april vertrokken we met de auto naar het vliegveld bij Dortmund. Onderweg voegden Jan Jacob en Corlien zich bij ons. Na een goede vliegreis kwamen we in Lviv aan. Daar stond een zoon van Ds. Victor ons al op te wachten.

Allemaal in het welbekende busje van de dominee en dan op weg naar Tur'ya-Bistra. Onderweg pikten we nog een aanhanger met voedselpakketten voor de weduwen op. Tot onze grote verbazing waren die pakketten al kant en klaar. Om 18.00 uur kwamen we op de plaats van bestemming.

Onze slaapgelegenheid was op de verdieping van de kerk. Daarna gingen we eten bij de dominee.

Zaterdagmorgen kwam een aantal mensen voor de samenkomst. Echt veel weduwen kwamen er niet. Later begrepen we dat er vervoersproblemen waren, waardoor veel weduwen, die wel de intentie hadden om te komen, niet aanwezig konden zijn. Er zou een tolk Engels komen om voor ons te vertalen. Dat is niet doorgegaan. Uit Oezjhorod was er een voorganger vergezeld door een aantal Rusland-Duitsers. Deze wilden wel voor ons tolken. Want, ja, zeg nu zelf, wat ben je zonder tolk?

De voorganger had als tekst: Joh. 16 vers 20. Ook sprak hij over Elia die van de Heere naar een weduwwrouw in Zarfath moest gaan. Deze weduwwrouw had, evenals veel van de weduwwrouwen op de conferentie, veel verdriet maar Elia mocht vreugde in haar huis brengen. De voorganger benadrukte dat we het niet van mensen moeten verwachten maar van de Heere.

Er werd een gedicht voorgelezen door een vrouw die 4 jaar weduwe was. Ondanks haar verdriet is ze dankbaar voor hetgeen ze tot nu toe mocht ontvangen. Natuurlijk heeft ze nog verdriet maar er zijn ook vreugdevolle momenten.

Daarna sprak er een weduwe van een man die een nierziekte had. De artsen hadden gezegd dat hij nog 10 jaar kon leven maar hij is na 3 jaar gestorven.

Nog een vrouw sprak, zij is al 15 jaar weduwe. Zij heeft het erg moeilijk. Maar, zoals zij zelf zegt, God helpt haar. Zij zong nog een lied dat zij zelf heeft gemaakt.

Vanuit ons groepje was ook een toespraak gemaakt, in het Oekraïens vertaald en door de dominee nagekeken en voorgedragen. Daarna hebben wij enkele Nederlandse psalmen gezongen.

Dan volgt er nog een verhaal van een oudere man wiens vader gestorven is toen hij 8 jaar was. Zijn moeder bleef op 45-jarige leeftijd met 3 kinderen achter.

Hij gebruikt de tekst uit Romeinen 8 vers 28 om daar wat meer over te zeggen.

Daarna vertelt hij zijn levensverhaal.

Daarna komt nog een oudere man aan het woord. Hij spreekt over Johannes 14 vers 12 t/m 14 en 15 vers 5. Ook hij vertelt zijn levensverhaal. Hij eindigt met een tekst uit De Openbaring van Johannes hoofdstuk 20 vers 12: en de boeken werden geopend.... Zullen onze namen geschreven staan in het boek des levens?

Een andere weduwwrouw vertelt uit haar leven. Zij vertelt dat zij erg ongelukkig was in haar huwelijk en veel ruzie en problemen ondervond tengevolge van het overmatige alcoholgebruik door haar man. Zij maakte een gedicht en dit heeft ze ook voorgedragen. Een gedicht vol 'troost'.

Daarna werd nog gesproken over Matthéüs 28. En over Hebreeën 12 vers 28 waar het o.a. over 'dienen' gaat.

Als groep hebben we de groeten van 'Mir Wam' overgebracht aan de aanwezigen. Er bleek veel herkenning te zijn. Na het overhandigen van de voedselpakketten (met daarbij fotokaarten met groeten van de kinderen van de scholen waar Corlien en Jan Jacob les geven – deze kinderen hebben een actie gevoerd en van de opbrengst zijn de voedselpakketten in Lviv ingekocht) aan de aanwezige weduwwrouwen (waarvoor ze zeer dankbaar waren) en een regeling te hebben getroffen waarbij de overgebleven pakketten bij de juiste mensen zouden terechtkomen, ging een ieder zijns weegs.

's Middags zijn we met Misha (broer van de dominee) naar een 'sanatoria' geweest. Hij verzorgt daar de paarden. In tegenstelling tot wat het woord sanatoria doet vermoeden, is dit wel heel wat anders. Een soort van luxe vakantiepark. Een schril contrast met de leefwijze van onze Oekraïense vrienden.

Dominee Viktor gaat zondagsmorgens na een korte inleiding in de kerk naar het huwelijk van een paar in Oezjhorod, waarna de dienst wordt voortgezet door een andere voorganger. Ook nu kregen wij de gelegenheid om een aantal Nederlandse psalmen te zingen.

's Middags luisteren wij naar een dienst van onze thuisgemeente Ermelo.

In de avonddienst spreekt Bart nog een woord van dank voor alles wat de gemeente voor ons wilde doen. We zingen nog een keer en nemen daarna hartelijk afscheid.

We spraken af de volgende morgen om half 5 op te staan. Na het ontbijt komen er nog 3 jonge mensen die met ons mee zullen gaan naar het vliegveld in Lviv.

Geen voldoende plaatsen in de bus? Geen probleem. Neem een bankje uit de kerk, zet het achterin de bus en iedereen kan zitten.

Na een voorspoedige reis kwamen we in Lviv aan.

De rest van de reis verliep ook goed mede dank zij alle goede voorbereidingen van Jan Jacob.

De Oekraïnegroep,

Hans Reijersen van Buuren

Jan Jacob en Corlien Reijersen van Buuren

Bart en Hanna van Rijn

Peter en Brigitta Klaassen